

श्री

आत्मानंद प्रकाश।

दोहरा।

आत्मवृत्ति निर्भल करे, अपापे तरस लिक्षा;
आत्माने आराध्य के, अपापमानन् प्रकाश।

पुस्तक १ लं सिंहम संवत् १९५०—१९५१ अंक ८ मा।

प्रख्यास्तुति।

अंदाकाश॥

अंत ज्येष्ठे चलकृति करे केवल वान ही पे,
आत्मान ह रभयु इस्ता चिह्न धनानंद रीते;
पूर्णान ह प्रगट करता भविनी के अलेट,
ते सर्वज्ञ अभिज्ञ नना उभिनी जवा छहु॥ १

मध्यनामः

(पूर्व चक्रना पृष्ठ १४६ थी अनुसवान।)

कथारे वृ गगतमा शुभतत्र दृष्टि,
कथारे भव लयु कर निर उम मूषि

૧૬૭

આતમાનં પ્રકાશ.

એ સદ્ગિવિચાર શુલ્પ ચિત્ત વિષે જમાંયા,

એ, ભાવના ભવિક સૌ મનમાંહિ ભાવો. ૫

આરિનમાં ચતુર થઈ * ચરણો ઉપાસું,

આ ચિત્તને મહિનતા હરીને ઉલસુ,

એ અંતરંગ રસથી રસ ને જમાયા;

એ, ભાવના ભવિક સૌ મનમાંહિ ભાવો. ૬

સંતાપિ નર્મદાને તપથી તપાવું,

આ શુલ્પને વિમલ મુક્તિપદે છપાવું;

સૌ આકષણે કણિક માનવ જન્મ લ્લાનો,

એ, ભાવના ભવિક સૌ મનમાંહિ ભાવો. ૭

જ્યાં વાસ લે સતત સિદ્ધ ગણો વિકારો,

તે સર્વથી પરમ સિદ્ધ શિલા પ્રકારો;

એ સ્થાન અંતર ધરી રસ રંગ જરૂ,

એ, ભાવના પરમ નર્મદાયાં વિરામે. ૮

ધ્રુવર્ણનેાનું કબિશન.

(ગત અંક ૫ ના પૃષ્ઠ ૧૦૭ થી ચાલુ.)

શ્રી સચ્ચિદાનંદ મહાત્માની સાંનિધ્યે બૈદ્ધર્યને પોતાની.

બુધાની આપતાં જણાવ્યું કે, મેં ઉત્તરપક્ષથી વાદી આગલ સિદ્ધ કર્યું કે, બલાતકારે પણ પદાર્થાનું કણિકત્વ સ્વીકાર્યા વિના છુટકે। નથી ત્યારે વાદીએ નીચે પ્રમાણે પૂર્વપક્ષ કર્યો—

૧. અંતરનું આત્મતેજ. ૨. ચેતન્યના અનિ ધારા આનંદની રીતે.

૩ ઉર્ધ્વાડિપતિ. ૪ ચરણું સીતેરી. ૫ અણાડ રમ્મભરિત આત્માના આનંદો.

ધર્મજ્ઞાનાંતું કલિકાન.

૧૦૧

પૂર્વપક્ષ—જો પદાર્�ી કાણિક એટલે કાણમાત્રમાં કાય પામનાવાલા હેઠળ “જે પૂર્વે કેમેનું હોય તેજ આ છે” એવું જ્ઞાન ડાઢ પદાર્થ કિંદે ડાઢ સંભળે ?

ઉત્તરપક્ષ—એક એકને અત્યાંત સરખી રીતે મહત્તમ એવા ભીજી ભીજી કાણના જીદ્યથી, નેમ અવિદ્યાના અનુભાવથી પૂર્વ કાણના પ્રલય વખતે પૂર્વે કાણના જેવો બીજો કાણ જીદ્ય થાય છે તેથી “જે પૂર્વે નેચેનું હોય તેજ આ છે” એવું જ્ઞાન થાયછે.

પૂર્વપક્ષ—એવા કાણના પ્રલય વખતે બીજો કાણ ડેવી રીતે જીદ્ય થાય ? તે વાત દ્રષ્ટાંતરી સમજારો.

ઉત્તરપક્ષ—નેમ દીપકની એક કલિકામાં બીજી ગિમજ થાય છે. તેવી રીતે એક કાણના પ્રલય વખતે બીજો કાણ ઉમજ થાય છે.

પૂર્વપક્ષ—પ્રામના કાણથી અત્યાંત બિન એવો બીજો કાણ પણ તેનો તેજ પૂર્વ કાણ હોય એમ લાગે છે. તેનું શું કારણ ?

ઉત્તરપક્ષ—કુમાન આધ્યાત્મિક જ્ઞાનની પરિપ્રાના પરિચયના દીર્ઘ પરિણામને લીધિ, તથા આવા નિરાંતર ઉદ્દ્યને લીધિ એ બીજો કાણ પ્રથમના કાણથી અત્યાંત બિન છતાં પણ તેનો તેજ પૂર્વ કાણ હોય એમ લાગે છે.

પૂર્વપક્ષ—તે વિષે એવું ડાઢ દ્રષ્ટાંતરે કે, કથી આવી સંભાવના કરવામાં પાઠ ન આવે ?

୧୮

સાર્વમાનિક મનુષીયતા.

“**क्षिण्डमध्यक्ष**— ने क्षमेसा नवाम देश जनिगे हैं। भासप्राप्ति क्षयावे छे
इसे छांसीप्रसन्ना रहेंगे। क्षेत्रमध्यमिश्रतिक्षुलने अप्रत्यक्षमध्यमिश्रतिक्षुल,
तेम अहों परे समजवु, तेथीं चेवी संसाधना करवाखां आध
स्थावतो नथी।

મોદુક્ષરીને જણાવું કે, મારો શિતર પણ સાંભળી વાદી ક્ષય
આરજિસ્ટેકાથડ કંપની વિચારમાં અડયો—ત્યાંજ મેં એસિંડ્રગ્રાહી
કરી કર્યું કે, અરે બાદી ! હુરાથહણી હે. આટલી વાત નિશ્ચય
સિદ્ધાંતધૂદી કે, “તો સર્વ છે તે ક્ષયિક છે.” મારેજ અમૃતા સિદ્ધાંતના મૂલ અંથમાં યુક્તિપૂર્વક કર્યું છે કે, “સર્વ સર્વકાર ક્ષયિક
છે.” તે ઉપરથી અમે પણ જણાવું કે જીવ અવો પદાર્થ માનવો
નહીં, ખણ્ડકવિદ જ્ઞાનકષણનો સંતાપનજ વ્યવહાર આટે ખસ છે.
આ વધાન અવો અર્થ થયો કે, સર્વ પદાર્થ ક્ષયિક છે અને આત્મા
છે નહીં, અવો આડારવાળી કે વાસના એટલે ખૂબીજામન
નિયમુક્તિની મર્યાદાથી કિસ્તર જ્ઞાતસાં સ્વાત્રેલી મનજીહી માત્રતિત, તેનું
નામું માર્ગ એ. નામનું નીજું આર્થસત્ય જાણવું તેનો હુદ્દો
અર્થ એ છે કે, સર્વ પદાર્થનું ક્ષયિકત્વ અને આત્માનું નાસ્તિત્વ
અવો જીતના વિરોધાર તે માર્ગ નામે નીજું આર્થસત્ય કહેવાય
છે. તે પછી શાયા આર્થસત્ય નિરોધ નામનું છે. આ નિરોધનામન
ને તત્ત્વ તેજ મોક્ષ, અથવા અપવર્ગ કહેવાય છે. ચિત્તની ક્ષેત્રલે
રહિત અવસ્થા તેજ નિરોધ એટલે સુક્રિત અમે જાગું.

અપુણી

यतिधर्मं अमे आतिधर्मं नेत्र संवादः.

१७३

‘अतिधर्मं अमे आवक्षधर्मं नेत्र संवादः.

(पूर्व अंडना पृष्ठ १५१ थी चालुः)

श्रीआदिग्नात शूर्णा प्राप्त्या प्रधी अतिधर्मनी असृतभय दृष्टिये
आवक्षधर्मं साववान् थयोऽशातिधर्मं नेत्रं शांतं करवा अने धैर्यं आ-
पना यति धर्मं नीचे प्रभाष्ये ऐहयोऽ-

अतिधर्म—वत्स, शांत थाएः, तभारे प्रणु आरी क्लेम धैर्यं
राखवानुः छे. जे तर्गे धैर्यं नहीं राख्ये तो तभारमां “पुरोषदेहं
पांडित्यम्” ए न्याय लागु पहरो. बधुं आवक्ष रल्नो हुङ्गु लारत
वर्षने दीपावे छे. डेट्लाअेक आरवत धारणु करी शुद्ध-आवक्ष थयेला
छे. डेट्लाअेक उथं तपस्यानी भहान् उपासना करे छे. डेट्लाअेक गुइ
लक्षितमां अेक निष्ठा राख्ये छे. डेट्लाअेक धार्मिक जारी माटे तन, भन
अने धनथी प्रवृत्ति करे छे. डेट्लाअेक सात हीत्यातुं दक्षिण् करवा
आत्म भेग आये छे. डेट्लाअेक धनवंत याता अने संघ पूज्यामां
धयुः द्रव्य अची संधपतिनी पवित्र पद्मी भेलने छे. डेट्लाअेक
शावडाना अर्लडाने जहान आपवा झाँशायाएः स्थाप्ये छे. डेट्लाअेक
शुर्णु पुस्तडानो उद्धार करवानी उत्तम ईच्छा धराने छे. डेट्लाअेक
शाविदायानी उन्याशाला भार्टे योग्यना करवा आगण खडे छ अने
डेट्लाअेक जिन डान्कून्सना ज्ञाहयमाटे तन, भन धनथी प्रयत्न
करे छे. भद्र, हुङ्गु निसारा थवानुः नथी, शावडाना प्रभाद्वो परालव
थवामां समयं आवस्तु ज्युष्ये नेह लसास्यामने भारा आश्रितोमां
शुद्धल धीमे कुरुणु चावा ये भस्तु रहेला छे. तेभां अेक हर जेतां डालने
प्रभामेकृष्ण अक्षन् अम्बा रहेलु छे, लयाप्तिलयां सुधीं शुक्लयक्ष

૧૭૪

આતમાનંદ પ્રકાશ.

સાહુવાનું છે. ત્યાં સુધી આપણે વૈર્ય રામવાનું છે. સાહુ અને આવંડામાં શુદ્ધપક્ષનો વિજય થાયા, એ આપણી પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

આવકદર્ભ—ભગવાનું તમારા વચનથી મને શાંતિ મળી છે, ભારત હૃદય મંદિરમાં વૈર્યને અવકાસ મળતો જાય છે, પણ હૃદય ની ક્રમ થાં કાનો હૃદય થયા કરે છે. તમે શુક્લ અને કૃષ્ણ એવા એ પક્ષ કથા તે ડાપર મને વિરોધ સાંભરી આને છે. ભારત આધ્રિતોમાં કૃષ્ણપક્ષ ગૂર્જુ રીતે પ્રખલતા બોગને છે. પ્રત્યેક નગર કે ગામે ગામ સંધના અભેસરોના હૃદયમાં ધણે ભાગે કૃષ્ણપક્ષનોન પ્રલાન પ્રખલ જોવામાં આને છે. ઘન અને શેડાઈની સત્તામાં અંધ થયેલા અભેસરો ધાર્મિકાનો ડોલ ધરી ધણું અનર્થ ઉત્પન્ન કરેછે. એક તરફ ધાર્મિક કાર્યોમાં શ્રીર્જિ મેલવવા મહોત્સવો અને સ્વામિવાત્સદ્ય આ દરે છે અને બીજુ તરફ યુત્ત રીતે પક્ષપાતના વિધન લરેલા કર્યો ઉત્પન્ન થવાના ઝારણો ઉદ્દિત કરે છે. એક તરફ આવકના સર્વ જત સેવાનો દાર્શન કરે છે અને બીજુ તરફ સાર્વજલિક ડે. ધાર્મિક દ્રવ્ય નો આડકાતરી રીતે ડ્રપયેણ કરી આત્મ પ્રશાસાના વિજય ગીત ગનરાવે છે. એક તરફ યુરી લક્ષ્મિભાં તલ્લીલન થઈ પોતાને યુરીભક્ત કહેવરાવે છે અને બીજુ તરફ અસુક યુરીને પક્ષપાત રાખી ઈતર યુરીનું અપભૂન કરાને છે. આવા સંધપુત્તિ ઓચ અને અભેસરો તરફ નાજર કરતાં કભાડુલાદુ છુટે છે. જ્યાંસુધી તેવા અભેસરો સંધ ઉપર થાસન ડરતાં હોય ત્યાં સુધી ભારત હૃદયની આચાં શી રીતે રખ્યા? દીન આવકાનો સસુદાય તેવા સ્વાર્થી નાયકાની સાથે હોરાદુ ધર્મ

યતિધર્મ અને આવકુદ્ધર્મનો સંવાદ.

૧૭૫

અથ થથ જય છે, એટલું જ નહીં પણ આ ભારત વર્ષમાં સર્વોત્તમ ગણ્યાતું જૈન શાસન તેવા અભેસરાથી વગોવાય છે.

યતિધર્મ—વત્સ, તમારું કહેવું યથાર્થ છે. તેવા અભેસરાં ડેટલાએક હોય છે ખરા પણ તેથી ડાઈ અર્થાર્થ રાખવાનું નથી તેવા શુદ્ધ વૃત્તિવાલા અભેસરા અંગેસરની પવિત્ર પદ્ધતિ પર ચિરકાળ ટકી રહકતા નથી. તેમની મહિન વૃત્તિની છાયા ધર્ષે પ્રસંગે આંખી પડી જય છે. તીર્થ સ્વરૂપ સંધના પ્રલાવથીજ તેઓની કપટ વૃત્તિ સેવતઃ પ્રગટ થધ જય છે અને તેમની શુદ્ધ વાસનાનું સ્ફુર્ભમસ્વરૂપ વિદ્વાન પુરુષોના જાણવામાં આવી જય છે, એમ થવાથી પઢી તેઓ એ પદ્ધતિ જાપર પૂર્ણ પ્રતિષ્ઠા મેલવી રહકતા નથી. એટણે તત્કાલ જી સમુદ્ધાય તેમના ઉત્તોભને વિકારવા માંડે છે. તે છતાંને ડિદિ તેઓ દ્રવ્યના પ્રભલથી સમુદ્ધાયને દ્વારાવી આત્મ સત્તાનો જાપયેણું કરવા માંડે લો પઢી તેમની ઉપર તેઓનો કર્મનો મહાદ્રાપ થાય છે, જેથી તેઓ અરૂપ સમયમાં અધ્યમ અવસ્થામાં આવી પડે છે,

આવકુદ્ધર્મ—ભગવન્, આપે જે જણું, તે સત્ય છે. કર્મના કોપથી તેવા અઅહુંગાને ચોગ્ય શિક્ષા મળે છે, તથાપિ તેઓ આનંદહિતમાં અજ્ઞ રહી તેસર્વ બુલ્લી જય છે. એ મને ધર્ષું આર્થર્થ થાય હે. આપના વચ્ચનથી હવે ધૈર્યનું અવલંખન રહે છે પણ તેવા અભેસરા પોતાની વૃત્તિ સુધારે અને તીર્થ સ્વરૂપ સંધના સર્વ કાર્ય શુદ્ધ વૃત્તિથી આચરનાં પ્રયત્ન કરે અને તેમ કરવામાં જૈન શાસનના પ્રલાવિક અધિકાર્યકો ઉત્સાહથી તેમને પેરણ્ણા કરે, એવી ભારી અંતરંગ અલિકાખા છે. જો આ ભારી અલિકાખામાં પૂર્ણ થાય તો ભારતવર્ષમાં જૈનશાસન પોતાનો સર્વોત્કૃષ્ણ વિજય પ્રાપ્ત કરશે

१७६

अमालसंग्रह प्रकाश

आठवीं नक्षिपण् अत्येक अने संसारिं उन्नति पुनर्संप्राप्ता
करते. या वर्तमान पांचमां योद्धामां योथा आसानावेत्रे आदुज्ञाव
देखाये. जैनोना धर्मिक यशोगीत भारत क्षेत्रनी भूमीपर गृहारो.

अग्रिं

चिंतामणी.

अङ्क चमत्कारी वर्ती।

(भूक्तिमाना पृष्ठ १६० थी यादु.)

समुद्रर्गते संसारादक्षंति नरकावनः ।

बोधन्ति श्राविकाधर्मं साध्वीनां शुभदेशनाः ॥ १ ॥

अङ्करण र यु.

साध्वी विद्याश्रीना उपदेशो।

चिंतामणीनी येन विद्या उंवर वाल्यवयथीज धूमी यतुर
अने धर्मिका वृत्तिर्वाणी हुती, अङ्क युक्ती होवायी तेना प्रिया
शेष अनुत्तर्य अने भाना यतना तेष्वीनी ओपर धारुं वात्सल्य
रामता हुता, वाल्यवयमांथीज युद्धाणील्लना ओपाश्वयमां जवा या
ववायी तेष्वीनी अनेप्रिया ज्ञान संपादन करवामां वधारे अप्तु
हुती, साधु, साध्वीनी वैयात्तय इवामां अने तेमनी पारेश्वा
ज्ञान भेदवत्तामां तेनो सर्वे सभय व्यतीत थतो हुतो, शेष अमृत
चंद्रनी धारेकि घ्यातिने लीघि अने धरुं आसितड श्रावकेना
निवासने लीघि वक्ष्यसीपुरनो उपाध्य साधु शक्य रहेतो न रुता,

શિંતામણી.

૧૯૭૭

આસપાસ સિદ્ધગિરિના પવિત્ર તીર્થને લીધે કે ડાઇ વિદ્ધાન સાચું
એ કે સાધ્વીઓના આગમની ખાતર જાળવામાં આવે કે તરતજ
વાંબીપુરનો આસ્તિક સંધ તેમ પ્રાર્થના કરવાને ચુક્તો નહીં. આ
પ્રમાણે સંગત સાધુ સાધ્વીના સહવાસથી વિદ્ધાકુંવર યૈવનવયના
આરંભ સૂધીમાં વિદુષી આવિડા બની ગઈ હતી. જેમ જેમ
સુધ્યાવસ્થામાંથી સુક્ત થતી જતી તેમ તેમ તેનામાં યૈવનતું લાવ-
છું અને પ્રેાદ્તાનું જોરત વધતું જતું હતું.

વિદ્ધાથી અલાંકૃત થયેલ વિદ્ધાકુંવરનો વિવાહ તેજ શેરેરના
એક પ્રભ્યાત અને સારા કુલીન ગૃહસ્થને ત્યાં કરવામાં આવ્યો હતો
એ ગૃહસ્થ કુલ અને ધનથી સર્વોત્તમ હતો પણ તેનો પુત્ર કે આ
વિદ્ધાકુંવરનો સ્વામી હતો, તે તદ્દન નિરક્ષર અને ચિત્તબ્રમિત
હતો. વિદ્ધાકુંવર જેવી કુલીન અને વિદ્ધાન રમણીને ડાઇ પણ રીતે
યોગ્ય ન હતો.

સાંપ્રતકાંતે ધાર્યા ગૃહસ્થ કુદુંબોમાં એવા અનુચિત સંખ્યા
થયેલા જેવામાં આવે છે. સદ્ગુણી અને સાક્ષરા સુંદરીએ નિર્ણયી
અને નિરક્ષર નરોની નારી થઈ ગૃહસ્થાવાસમાં નારકીની વેહના
અનુભવે છે. માત્ર લક્ષ્મીના લોલથી લલચાયેલા લક્ષ્મીવિતં
ગૃહસ્થો ગૃહલક્ષ્મી જેવી લલનાને નેવ મીંચી કનેઢાના ઇથાનિમાં
હે મે છે. બીજાસ આકૃતિવાલા જ્ઞાન શન્ય નરો ને બાલ્યાવસ્થામાં
પુહુ લાડ પામી ઉછરેલી બાલાઓનું બલિદાન અપાયછે. વિદ્ધાકુંવરને
તેમજ બન્યું હતું; પણ દૈવ યોગે તે લવિષ્યના સંકટમાંથી
બચવાને અને બીજા વ્યવહારિક સંકષ્ટમાં પડવાને તેજીને અદ-
ર્ભાતુર વૈધોયપણું પ્રાપ્ત થયું. આ ગાનાવથી જ્ઞાનને લીધે અનુ ભ-

१५८

आत्मानं द प्रकाशः।

विष्यमां पसि तरडमा संकष्टने लीघे विधा कुंवरने विशेष शोकथ-
योन हुतो, पशु तेनी प्रेमालभाता जतना अने पुत्रीवत्सद्य पिना
रोड अभृतयद्वेन अपार शोक थयो हुतो. प्रेतानी विद्वान् भगिनी-
ना सौभाग्यनो सूर्य अस्त थयेतो ज्ञेय तेना प्रियबंधु यिंताभिन्न
अ अपार शोक हयो हुतो.

त्यार पछी अह्य समयमान्न विधवा थयेली विधाकुंवरे शोक
उरता भाता पितानी भांड भांड आज्ञा भेणवी ते वर्खते त्यां पव्या-
रेका युद्धी श्री प्रभोद श्रीनी पासे दीक्षा लीखी हुती. आ वर्खते
तेणुनी वय सोण वर्षनी हुती. दीक्षानुं तेज प्राप्त थतान्न तेणु-
ना लावण्यमां पवित्रतानी प्रभा आवी हुती. सर्व अंगनी रमणीय
तामां भाषा व्रतनी रमणीतान्न हेषाती हुती. नेत्र उभवनी छाया
ओपर योगदधिक रमती हुती. सिमत हास्यना अंकुरोभां भर्यादानुं
भंडल रहेतुं हुतुं. कुंडाभां तेणीना अंग सौष्ठवमां के जे शुंगार
लाव गर्भित हुतो, ते वैराग्य इपे परिणाम पाभी गयो हुतो.

त्यारथी विधाकुंवर विधाश्री नाम धारणु करी जैन शासनना
प्रभाविक साध्वी थया हुता. युद्धीज्ञश्री प्रभोदश्री ते वर्खते सर्वै-
सम साध्वी गणाता हुता. तेमनुं चारिन धयुं निर्भूत अने पंच
भुजावतोने दीपावतुं हुतुं. सौराष्ट्र मारवाड अने गुजरातना प्रभ्या-
त शेषेरोभां ते भाषा साध्वीचे धणां चातुर्मास्य कर्या हुता. ज्यां ते
भवित्र साध्वी चातुर्मास रहेता त्यां जैन शासनथी भुजानति
जणाती हुती. तेमनी उपदेश क्ला अटली बाली जांची हुती डूळ-
थी आताच्चाना भनभां धणी असर थती हुती. तेमना ओपदेशभां
भान श्री समाज भाय लेतो हुतो. प्रभोदश्रीना आश्रय तके रहेकी

चिंतामणी।

१७६

साध्वीओमां विद्याश्री सर्वोत्तम साध्वी थया हुता. तेनामां गुरुण्णी
श्रीना जेवीज खडके विशेष उपहेश करवानी इला स्वतः आवा
हुती. ते साथे विद्याश्री संस्कृतमां व्युत्पन्न छावाथी विद्वान् श्रीआ-
ओता भन आर्कर्ता हुता. विद्याश्रीमां जिपहेश शक्ति भीलवनाने
प्रभोदश्री धर्मीवार तेमनी पासे खीसमाझ वर्च्ये उपहेश अपावता
हुता. गोतानी शिष्यानी धर्मे किंती सांभणी ए निर्देष गुरुण्णील
अंतरमां अपार आनंद पामता हुता. एक वर्षते वृद्ध गुरुण्णील
गोतानी शिष्याओतो सभुदाय लई विहार करी गुजरातना राज-
नगरमां पधारी. तेमना आगमनथी राजनगरना श्रद्धालु संघे तेनो
सत्कार कर्यो. आ वर्षते तेमनी चतुर शिष्या विद्याश्री साथे हुता.
“विद्याश्रीना जिपहेशर्थी धर्मी श्राविकाओते सद्भोध प्राप्त थाय छे.”
आवुं धारी ए भहुसाध्वीने श्राविकाओता सभुदायमां उपहेश
करवा आज्ञा करी हुती, जे आज्ञा विद्याश्री विनयथी स्वी-
कारी लीधी हुती.

एक वर्षते राजनगरना भ०थ उपाश्रयमां श्राविकाओतो मोटा
सभुदाय एकठो थयो. विद्याश्रीनी निर्भल वाणी सांभलवाने राज-
नगरनी २भर्णीया उत्साहथी आववा दाढी. व्याख्यानशाला
श्राविकाओती चिकार भराई गई हुती, सभाझ सञ्ज थया पछी
साध्वी विद्याश्री चंद्रिकानी जेम आरित्तनो थण्डाट प्रसरावतां
श्राविकामां इणमां उद्दित थया. श्राविकाओते भान आप्यु. श्री वीर
शासनना जयनाम साथे ते साध्वीरत्ने अंगणाचरण करी गोतानु
ष्ठपहेशक व्याख्यात सद्गुर्यु.

अध्यात्मवेत्ताने अगम्य, वक्ताओतो अवाच्य अने इंद्रियोवा-

જેને પરોક્ષ એવા કીવર્ઝુભાન નામના આત્મ સ્વરૂપને હું સ્તુતિ વિષયમાં લાગું છું. જેના અતુલ પ્રલાભથી અનેક સંસારીઓનો જીવનાર થાય છે, જેના પ્રતાપી પ્રતાપથી દુર્વાહીએ પરાસ્ત થઈ જય છે અને જેનું અનંત તેજ આ ભારત વર્ષને પ્રકાશિત કરે છે એવું આ વીરશાસન સદ્ગ જ્યવંતુ વર્તે છે.

સદ્ગુણી શાન્દિકાએ, આ ભવ પ્રવાસમાં વિચરનાર સર્વ પ્રાણીઓને ઉંચા ઉંચા સુખની અભિલાષા જોય છે. તેવા સુખને યોગ્ય એવો ચોતાનો અધિકાર હોય કે ન હોય તે ખણું અંતરમાં રહેશે. સ્વભાવ ધર્મ એવો બલવાનું છે કે ચોતાની સત્તા ચલાયા વિના રહેતો નથી. ભવ અમલમાં અમિત થયેલા ધણાં પ્રાણીએ પ્રત્યક્ષ અનુભવતાં હું ખના જોપાયેને સુખના સાધન ગણી તે તરફ અધ્ય થઈ પ્રવર્ત્ત છે. જ્યારે વિરોપ સુખના લૈકિડ વૈભવવાલા પ્રાણીએ દ્રાઘિએ ખડે કે તરતાજ સંડટ્ય જોઈએ કે, “પૂર્વે ડવા પુણું કર્યા હશે ? ” આવું બોલતાં છતાં વળી જીવ્ય હેઠ, હત્તમ કુળ અને શરીરસ પિત્તિ ખામ્યા છતાં તેઓ સત્કર્મમાં પ્રવૃત્તિ કરતાં નથી. આનંદાણિના પ્રલાપ કરી અસ્રૂયા પ્રગટ કરે છે. સદ્ગુણી બાધાએ, પ્રામે એવી અધ્યમ પ્રવૃત્તિ છોડી હોય. પ્રતિકાણે સીર સાધનને સ્વીકારનો. સદ્ગ્યારનું સેવન કરનો. સદ્ગ્યાર એ ગૃહસ્થાવાસનું સર્વોત્તમ સ્વરૂપ છે. સદ્ગ્યાર ઇથે પૂર્ણ અંદ્ર ગૃહસ્થાવાસને પ્રકાશ કરે છે. આપત્તિના અધ્યક્ષાને દૂર કરે છે. સંસારિક ઉપાધિઓને અલગી કરી સુખામૃત વર્ષાને છે. સદ્ગ્યારનિના તમારો ગૃહસ્થાવાસ નરકાવાસ નવો છે. સદ્ગ્યાર વરની આવિકાએ અધ્યમ સ્થિતિ નોંધને છે, એટલુંજ નહિ મળું છેવટ ધર્મ રહિત થઈને કુર્મભેણી

विंतामण्डी.

१८९

महा जलभां गुंथातो जय छे. सदाचार विना हृदयभां शुद्ध भाव थो. नभी. प्रेमाल द्रष्टि प्रगट थती नभी अधिकृत प्रवृत्तिनुँ सेवन थाय छे. हृदयने हृष्ट करे ऐवा कठोर वचनेहूँ उच्चाराय छे. हृदा खलनी छानी थाय हे. सर्वदा कष्ट आफ्नारूप अशुभ उच्च्युक्ति प्रगट थाय छे. अंतरनी शुभ भावनानारूप कुरै नष्ट थहूँ जय छे.

सुशीलवती बाईज्ञा, जे तमे सदाचारनुँ सेवन करेहो, तो तमारो गृहस्थावास स्वर्गीय शोभाने धारणुकरेहो. तमारी प्रभु सद्भुद्धिशाणी अने नीति युक्त थनरो. तमाइँ सौख्यभूमि परा ढाईने प्राप्त थरो. तमारो अपम गण्यातो वनितावतार कृतार्थ थरो. तमारो गृहमंडनभां सर्वदा भांगलिक सभय प्रवर्त्तरो. तमारी गौरतानारूपोगान हुमेशां थगा करेहो अने सदाचारथी छेवटे धर्म, अर्थ, काम अने भोक्ष अनुकमे संपादन थरो. सदाचार इपूँ नावभां बेठेली सद्गुणी आविका या संसार सागरने सेहेकाएथी तरी जय छे. सदाचार इपूँ हीपडने करभां लहू गृहस्थावास इपेहोर गङ्गनभां सुधे पेसी शक्य छे. सद्गुणी आविकानी पासे जे सदाचार इपूँ करारी गाल्तो होयगो भवाएउभभां भटकता अंतराय इपूँ भुगलाएमा तेनाथी हूर नारी जय छे. ऐनो, सर्व बाहुय अलंकार छाडी हर्ष सदाचार इपूँ अंतर अलंकार धारणु करनो. ए अमूल्य अलंकार तमारो निर्दोष शरीरने दीपावी छेवटे भहासतीनी पहवी प्राप्त करावी परभानहने प्राप्त. उरावरो.

अपूर्ण.

જૈનમત સમીક્ષા અને જૈનો.

આજડાલ આર્થ સમાજના અયેસરો આર્થિવર્તમાં અન્ય ધર્મ વાળાઓની નિંદા કરવામાં બહુજ આગળ પડતા હેખાય છે. તેમના અયેસર ભરદુમ દ્વારા સરસ્વતિ એ આર્થિવર્તમાં વેદધર્મની જુદી જુદી શાખાઓમાં અનેકની સાથે વાદનિવાદ કર્યા હતા. પોતે મૂર્તિ પૂઅતું ખાંડન કરનાર હોવાથી અનેક વેદમતાનુયાચી વિક્રાન્ત આખણેની સાથે તેને વિરોધ થયો હતો. વેદની અનેક શુદ્ધિઓના અર્થ તેણે સ્વક્ષેપિત કર્યા હતા અને તેવી રીતે જૈન ધર્મને કલાક લગ્નાડવાતું ડાખ પોતે રચેલા સત્યાર્થપ્રકાશ નામના અંથમાં કરેલું હતું. કેટલાંએક શ્વોકો ચાર્વાંક મતાનુસારી વૃહસ્પતિના રચેલા છતાં તે શ્વોક જૈનના છે. એમ કુદી તે પુસ્તકમાં પ્રસિદ્ધ કરેલા હતા જગ વિષ્યાત પૂજ્ય વિજયાનંદ સૂરજના વાંચવામાં તે શ્વોકા આવવાથી સદરહુ દ્વારાનંદની સાથે તેઓ સાહેબે સત્યાર્થ પ્રકાશમાંથી તે શ્વોકા કુદી નાંખવાનો પત્રન્યવહાર ચલાયો હતો. પરંતુ તેનું અંત:કરણ દ્વારી હોવાથી તે શ્વોકા કાઢી નહીં નાંખતા બીજ અતોની નિંદા કરવાની સાથે જૈન દર્શિનની નિંદાનું ડાખ તેણે જરીજ રાખ્યું હતું. અંતધર્માં ચાર્વાં જુદે જુદે સ્થળે ભાષણો આપવાનું ડાખ કરવાના દરમિયાન પંજાના આહોશનર લાલા ડાડારદાસે સુ બદ્ધમાં આવી રહેને, તે વખતવા પ્રષ્યાત સાલીસીટરરો મેશર્સિલીટ્સ, સ્મીથ, ફીઅર અને નીડલસનને ડપનીવાળાઓ મારદૂત તે શ્વોકા કાઢી નાંખી પોતે કરેલી ભૂલને માટે માઝી માગવા સંબંધી અને ગાઝી માગવીબાં નહીં આવે તો પ્રેસીડન્ચરી માલ્યદ્રેટની ડાર્ટમાં તેના વિરુદ્ધ કુરીયાદ માંડવામાં આવશે એવી નોટીસ આપવામાં આવી હતી.

जैनभत सभीक्षा अने जैना.

११३

अरसपरस नोईसो चालतां, परिणुभि र्ये शूरवीर लाला ठडोरदास
नी इरीयाहुनी धास्ती लागवांथी भरहुम हयानं ह सरस्वतिने रज-
पुतस्थानना एक हेथी राज्यमां आश्रम भेजवानी ज़रूर पडा
हती. त्यां पण जैनना अध्ययति भुनिवर अवेद सागरल्लभ तेनो
भीष्म लेतां भागी जवानी इरज़ पडी हती. आवी रीते भागनास
करतां तेनो हेहु पडयो हतो, अने ते वर्षतमां हयानं ह सरस्वती
मुख अपेक्षिका अने हयानं ह छणकपठ हपेणु जवा अथें ला-
ला ठडोरदास निगेश्वर प्रसिद्ध करेला हता.

जैन भत सभीक्षानो भसिद्ध इर्ता, उपदेशक शंखुदत शर्मा अने
लभनार लाला ज्ञानादास आर्य सभाल्ल अने भरहुम हया-
नं ह सरस्वतिना अनुयायी हावाथी तेज्ज्वल जैन दर्शनती निंदा
करवानु जेखम भरेतु डाम पौताने भाष्य लहोरी लीधु. जैन ल-
घने जैनभत सभीक्षा नामनो अथ तेमणु तैयार इरी प्रसिद्धमां
मुक्यो. आ अथ तेज्ज्वल अटली तो देख बुद्धियी लणी प्रसिद्ध क
रवा छ उ अनणु जैनते पणु ते वांचतां वा सांलगतां संपूर्णु ऐह
थाय छ अटलु ज नहीं पणु कुटेलु अेकना भगजमां अजिन सणगी
छै छ. जैन समुदाय अत्युत्तमात् भगजनो हावाथी आर्यादर्तना
जुहां जुहां शहेरना जैन संघ समुदायना अथेसरोच्च पंजामना
क्षेत्रेनन्ट गवरनर मेहेरथान सर चाल्स भैन्ट जोभेरी
रिवाझ. के. सी. एम. आर्ड. बहादुरना हजुरमां सने १८६०
ना चाथाना सुधारा भुजर्भुंडीयन फीनलकडीनी ३५८
अने २८२ नी इध्ये तेज्ज्वाना उपर डाम चलाववा भाट सने १८
८८ ना पांचमां आकटनी १८६८ भी ३५८ इध्ये सेंकशन भ-
गवा आरम्भयो करेली थे.

જૈનમત સમીક્ષા અથવા સંખ્યામાં તેના લેખક તથા પ્રસિદ્ધ હતો વિરુદ્ધ ઇરીયાદ માંડવા સાર સે કથાન અળવા બાબત જુદા જુદા સ્થળના જૈન અમેસરોની તરફથી જે અરજીઓ કરવામાં આવેલી છે, તે લાધત જે કે ધર્મની જીતમ છે તો પણ તેટલા પુરતો સંતોષ રાખી બેસી રહેવું અને તે જુદા જીતરમાં કાંઈ પણ છાપવાની જરૂર નથી, એવું છાપવામાં કાંઈ પણ લાભ નથી એવા અમારા ભાઈખાં જૈન ધર્મ પ્રકાશના રટઠ મા પાનાના વિચાર સાથે અમે બિલકુલ મળતા આવતા નથી, બલ્કે અમે તો તે વિચારથી વિરુદ્ધ છીએ. એવા વિચાર જૈન દર્શનની જીજતિ કરનાર નથી પરંતુ અવનતિ કરનાર છે. ધારો કે એક વખત એ જૈનમતસમીક્ષાના લેખક પ્રસિદ્ધ કરનારને ન્યાયની અદાલતમાં પહોંચાડવાના ડામમાં દ્રોહ મેળવીયે, તો તેથી શું જૈનમત માનનારાઓ શિવાયના બીજા જે કે મતવાળાઓએ તે પુસ્તક વાંચ્યાનું અને જૈન મતને માટે તેઓને જે કે એટા પ્રકારના વિચારો અંધાયા, તે એટા વિચારોઇપ ઓર માત્ર ગુનંદેગારોને શિક્ષા થવાથી વાંચનારાઓના ભગજમાંથી નિકળી શકશે ! કદમ્પિનહી. એવા નિંદા કરનાર લેખકોના અંધોના ઓરંતું ઔષધ, અતિ કુશળ સત્ય લાઘુનાર લેખકનાં વચનાસૃતજ છે. - સમકિતસાર નામનું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થયા પછી, તે વાંચીને મુગે મોઢે બેસી રહેવાનો વિચાર ન્યાયાનોનિધિ શુદ્ધરાજ શ્રી આત્મારામજુભારાને કર્યો હોત અને તેની પુષ્ટિ ઇપે શાંત ભૂતે; સાગર જેવા ગંભીર પેટવાળા વૃદ્ધિયંદ્યુ ભારારાને વિચાર દર્શાવ્યો હોત તે સમકિત શાદ્યોદ્ધર નામનું પુસ્તક, સ્થાનક વાસીઓએ નિર્સ્તારેલા નિંદા ઇપ તિભિરને તરફિંદ્યું, કદમ્પણ જેદ્ય પામત નહીં. પરંતુ અદ્યસોસ માત્ર ચોજ છે કે, કયાં છે એવું

ભાવનગર જૈન બોર્ડિંગ.

૧૮૫

જૈન ભત સમીક્ષાનું તેર ઉતારનારા આત્મારામજી મહારાજ રૂપ ધન્વતરી। કયાં છે અવા પુષ્ટિ આપનારા મહાત્મા સુળય દળ અને વૃદ્ધિયંદળ મહારાજ જેવા ગુરુ બંધુઓ! પ્રાચીન અને અવાચીન અનેક વિદ્વાન અંથ કર્તાઓએ અવા દ્રોષ વૃદ્ધિથી લખનારાઓના અથેના અનેક રીતે ખંડન કરવારૂપ અંથે લગેલા આપણે અત્યાર સુધી નિવારાન હેર્પીએ છીએ.

સખ્ય અમારો અલિપ્રાય અવેલા થાયછેડ, એ જૈનભત સમીક્ષા અંથ ગમે તેવો નિર્ણાલ્ય છે તો પણ તેનાથી થતી માઠી અસર દૂર કરવા સારુ કસાયેલી કલમવાળા સૂરવીર જૈન શાસ્ક્રોચે એ અંથતુ ધૂતસુખ ધૂલીપાત ઇપે ખંડન કરવા રૂપ સંપૂર્ણ ખુલાભાવાણો અંથ લખવાની આવશ્યકતા છે.

વર્તમાનકાળમાં જૈન શાસ્ક્ર કેટલાએક વિદ્વાન મુનિઓએ, પરંતુ અક્ષ્યોસાસ છે કે તેમાં કસાયેલી કલમવાળા લેખક આંગળીઓના ટેરવા ઉપર ગણ્યુંને તેટલા પુરતાજ માત્ર કેખવામાં વા સાંભળવામાં આવે છે, તેમાં પણ શોર્ય ભરેલા કસાયેલી કલમવાળા સત્ય લેખકો ખંડજ જુજ રે. વહાલાં જૈન બંધુઓ, આપ અણોછો કે આ સમય કલમનોછે. જેની કલમ કસાયેલી તેની સર્વેત ઇંતંહ સમજવી તેનીજ ગર્જના જગતમાં ગાળ રહે, તે સિવાય પોતાના ઘરમાં બેસી વિદ્વતા યુક્ત વાણી વિલાસુથી ગર્જના કરતાતો ખંડુએ હેખાય છે, તેમજ વણિકની જેમ ગાળો દેવાનું અને રંડી રંડની જેમ શાપ દેવાનું ડાન તો અમે તન મનથી વિઝારીએ છીએ.

ભાવનગર જૈન બોર્ડિંગ.

જૈનધર્માનુરાજી પ્રભિદ્વ ડાશી આણંદળ પરશોનસના પોતા

૧૮૬

આત્માનંદ પ્રકાશી.

ભોગીચંહ ગીરધર કાપડીયા, બીજો ચોઠો એલો એલો બીજો તી પરીક્ષા પાસ કરવાથી તેને સન્માન પત્ર આપવાને એક જ્ઞાનેર મેળાવડો ચાલતી સાલતા મહાસુદુંડ ના રોજ શેહેર ભા-
મનગરમાં લોઢી પોશાલતા ઉપાશ્રય મધ્યે એકબે કરવામાં
આવ્યો હતો. સભામાં પ્રમુખ સ્થાન સામલદાસ ડાલેજના પ્રી-
ન્સીપાલ મેહેરબાન જમશેહદજી નવરોજજી ઊનવાળાએ
વીકાર્ય હતું. સન્માન પત્રની વિધિપૂર્વી થયાબાદ પ્રસિદ્ધ વર્કતા
પ્રોફેસર નથુલાઈ મંચણાચાહે કેનોની પ્રાચીન અને અર્વા-
ચીન સ્થિતિનું ડેટલું એક ઘ્યાન કરી કેનોનામાં વર્તતા હાનિ કા-
રૂંડ દુષ્કરિવાજેનું ઊર્ધેદ કરવારૂપ ચિત્તાર્કષક વિસ્તારવાળું વિ-
વચન કર્યું હતું, જેની અસર સભામાં પદ્ધારેલા માનવતા આકાર
વર્ગીય સદ્ગૃહસ્થોના તથા વ્યાપારી વર્ગના સદ્ગૃહસ્થોના અં-
તઃકરણ ઉપર બહુ સારી રીતે થયેલી જેનામાં આવતી હતી. તેની
પૂર્વ પ્રશ્નાતુના વડતાના ભાષણ પ્રમુખ સાહિયે બહુજ નિર્તાર વાળું ભા-
ષણ કર્યું હતું. જ્ઞાનગંભીર થયેલા પોતાના વિશાળ અંતકરણમાં, કે-
નોનામાં વિદ્યાવિલાસ ડેવી રીતે વૃદ્ધિ પામે એજ મનત તે સમયે
તેમના મગજમાં સ્કુરી રહેલું હોવાથી, કેનોને લવિષ્યમાં અતિલાલ
જનક એ સુચનાઓ કરી હતી. પેહેલી સુચનામાં રહેર લાન-
ગરમાં કેન એંડેંગ સ્થાપન કરવાની હક્કીકિત હતી. ઊલેજમાં
તથા હાઇસકુલમાં વિદ્યાલ્યાસ કરવા સારુ આવનારા પરગામના અ-
લ્યાસીઓને હાલ તુરત માત્ર રહેવાસારુ મકાનની સગવડ કરી
આપવા પુરતી તે હતી. બીજી સુચના કેન દર્શાનતાના સિદ્ધાતીનું
જ્ઞાન ભાગધી ભાષામાં હોવાથી તે ભાષાનો સારી રીતે ફેલાવ કે-
નોના ડેવી રીતે પ્રવર્ત્તિ તેના ઉપાયને અતાવનારી સંસ્કૃત ભાર્ગાપહે-
સિક્ષા તથા અંદિરાંતઃપ્રવેશિકા કેવી મુજબ તૈયાર કરવા સંખ્યા બીજી હતી.

ભાવનગર જૈન યોર્ડિંગ.

૧૮૩

પવિત્ર અંત:કરણના મનુષ્યોના ભાપણમાં ડાઈએવો અમત્તા. રિક્પ્રેલાવ નિરંતર રહેલો હોય છે કે તેમની વાણીની અસરથી તત્કાલ પરોપકારના કામ થવા માંડે છે. જૈન યોર્ડિંગની ભાવનગરમાં અનિ આવસ્થકાં છે એવા વિચારો આ મેલાવડા પૂર્વે અનેક પ્રસંગે ડેટલાએક જાક્ષરોના સુખથી નીકળ્યા હતા, પરંતુ તેમના જીતમ ઉદ્ગારોનું પરોપકાર થવા રૂપ પરિણામતો આ સરસ્વતી મંહિરના મહાન् અધિપટાતાના સુખથી નીકળતા નિર્મળ થફ્ફોથીજ આંધું હતું. એ પ્રસુખ સાહેબના ડાપહેશની અને તેને મિષ્ટ અનુમોદન ચાપવારૂપ પ્રેફેસર નથુભાઈ મંગાચારંદના થફ્ફોથીતથા તેની નિરોધ પુછિરૂપ મી. કુવરજી આણંદળના થફ્ફોથી એવી અસર થઈ કે તે વખતે પથારેલા સદ્ગુહસ્થોમાંથી ડેટલા એક સદ ગુહસ્થોએ રૂપીઓ ભરવાથી સુમારે એ હજરતનું ઇંક થયું હતું અને પ્રેફેસર નથુભાઈ નંધાયે ભેદ ભાવનગરમાં પોતાના એક ઘેલની ઉપર આપવાતું કષ્યુલ કષ્યું હતું.

પ્રસંગને અનુસરીને સ્પષ્ટ અંત:કરણથી લઘવાની જરૂર પુરુષ છે કે આટલી નાની રકમથી જે કે તે વખતે પથારેલાએ મધ્યેનો મોટો ભાગ અત્યંત ઝુશી થયો હતો તો પણ ડેટલા એક સાક્ષર ગુહસ્થો જુદાજ વિચારથી ઝુશાલી જ્યાંયતા હતા. સારા કામની શરૂઆતથી સર્વ ડાઇ ઝુશી થાય તેમાં નવાઈ નથી, પરંતુ જે કામની શરૂઆતથી લાવણ્યની જૈનપ્રજાતા બાબેકોનું શ્રેય થાય તેવું ચોકસ લાગતું હોય તેવા કામમાં શ્રીમંતું સહગૃહસ્થો પોતાના અતાકરણને સંક્રામાલી ઉદ્ધરસ્તુતિ ઉપર સીલ ઉરી એસે એજ નવાઈ જવું લાગે છે. મનુષ્ય જાતની કેલવણીના હિતસંબંધે અને તેમાં પણ સ્વસ્ત્રમાંની અને સ્વસ્ત્રમાંના અનુભૂતિનાનુભૂતિસાંસ્કોની ડેલવણીના હિત સંબંધે

૧૮૬

આજમાનાં મદ્દાશ.

થી પોતાના મૈસાનો ઉદ્વરતૃતિથી કરેલો વય્ય તેજ જીતમોતમ જુપકાર છે અને પુણ્ય બંધનું ક્ષારણ છે, આવો વિચાર જ્યાં સુધી શ્રીમંત ગૃહસ્થેના દિલમાં નિકાસ પામતો નથી ત્યાં સુધી જૈનોની અને જૈનધર્મની ઉન્નતિ થવાની આશા ઇલીજૂત થવાનું જમ આધારના ફુલ જેવું લાગે છે.

નાના પાયા જીપર થર કરવામાં આવતું આ ઉત્તમ કામ પાર પાડવા અર્થાત્ સદરહુ એદિંગનું મકાન બંધાવવા વિગેરે કામકરવા જાર એક કમિટી નિમનામાં આવી હતી. આ કમિટી એવા ગૃહસ્થેની નિમનામાં આવી છે કે જે તેઓ માણેના કેટલાએક સતત કાળજી પૂર્વેક આ એદિંગની વિરોધ વૃદ્ધિ કરવાના કામમાં પ્રયાસ લીધા કરશે તો આ નાનું કામ અવિષ્યમાં મોકું થઈ અનેક જૈનોના આપકાને રતન રૂપ બનાવશે.

પ્રમુખ સાહેબની બીજી સૂચનાના સંબંધમાં વક્તીલ મૂલચંદ નથુભાઈએ જહેર કર્યું કે, માગદી ભાષાનું જ્ઞાન, સંસ્કૃત આરોપહરિંદા તથા મહિરાન્તઃ પ્રવિશિકા જેવા પુસ્તકાથી જેમ સંસ્કૃત ભાષાનું જ્ઞાન સેહેલાધથી મળી શક છે, તેવી સેહેલાધથી અણી શક તેટલા જાર મેં અનેના પ્રસિદ્ધ શાસી નર્મદાશંકર જામોદરની મદ્દ પૂર્વેક પ્રયાસ કરવાનો આરંભ કર્યો છે, અને તેની પ્રયત્ન યુક્તા લગભગ વીરા પાઠો ફેરવાયા છે, અને કેટલીએક ઝાનુકુળતાએ આજમ યોધી સુહતમાં પુસ્તકરૂપે બહાર પાડવાની અંત રાખીએ છીએ.

પ્રમુખ સાહેબે ને ઉપરથી જણ્ણું કે, આવી ગંસીર ભાષાના જાનની એવી સેહેલી યુક્તા માનવવાનું કામ બહુ સેહેલું નથી, આટે જે પુસ્તકો વિચાર કરવામાં આવે તેમાં સુધારો વધારો કરવા

સારુ જે ઉટલાએક ગૃહસ્�ીની ડિભિટી નિમવામાં આવે તો તેથી તે પુસ્તકો સારા થચાંનો સંભળ છે, તે ઉપરથી પ્રસુખ સાહેબ સુદ્ધાંત અગ્રીઆર ગૃહસ્થીની ડિભિટી નિમવામાં આવી.

ઉપર પ્રમાણે બને સૂચનાઓ સંબંધી કાર્યો થયા ખાદ્ય પ્રસુખ સાહેબનો જિપકાર માની મેળાવડો વિસર્જન કરવામાં આવ્યો હતો.

ભાવનગરમાં જૈનવિધિ પૂર્વક લગ્ન

કરવાનું પ્રથમ પગલું.

અતેના વીરા રોડનાડ જ્ઞાતિના ભરહુમ થા. અમૃતયંદ ખીમચ દની પુની બેઠેન લક્ષ્મીની લગ્નકિયા ઘીરાળુના રહીશ દાકતસ લગવાનણ ઉતેરયંદની સાથે ઝાગણું ૧૦ ના રેઝ જૈનશાસ્ત્રાનુસાર કરવામાં આવી હતી. ખીલુ ઝાન્દુન્સમાંથી અતે આવ્યા પદ્ધી મિથ્યાતિવાની લગ્ન વિધિ નહીં ચલાવવા દેવા સંબંધી ઉપરે કરવાનું દરળુઅાત કામ જે હે અત્યાર સુધી લેશમાત્ર અમલમાં આવ્યું નથી તોપણું સદરહુ બેઠેન લક્ષ્મીએ અતેની જલમખાઈ કૈન કન્યાથાલામાં સારી રીતે શિક્ષણ લીધેલું હોનારી તેની ભાતું શ્રી બાઈ વીજળીએ પોતાની પુનીના લગ્ન જ્ઞાન વિધિથી ઉરવાની ખુશાલી જણાવી હતી અતે તેના આ પણ વિચારને અતેના રહીશ શેઠ જૂદાભાઈ લીલાપરના પૈન કરશનણ ડાયાભાઈ તથા તે કન્યાની ઝોં સુરત નિવારી પરશન બેઠેનની પુણી અળવાથી કૈન વિધિથી લગ્ન કરવાનું કામ પ્રસિદ્ધ ચાંદી નર્મદાથી કર દોમોદરના હાથથી લેવામાં આવ્યું હતું. આદૃતી સાલમાં અતેના જૈનોમાં અતેક લગ્ન થયા છે. પરંતુ ને-

૧૬૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જુની રીતને અનુસરીને થયેલા છે અને આ લગ્ન જૈન વિધિથી થયેલા હોવાથી અમે તેને ધન્યવાહ આપીએ છીએ અને તેનું અનુકરણ કરવા જાતિના આગેવાન સદ્ગુહસ્થોને ખાસ વિનંતિ પૂર્વક અલામણુ કરીએ છીએ.

બનારસુ જૈન પાઠશાળા અને મેસાળાવાળા.

શા. વેળુંચંદ સુરચંદ.

કાશીપુરીમાં મહામાસની પુર્ણિમાના રોજ સુનિરાજ શ્રી ધર્મવિજયજીના પૂર્ણિ પ્રથાસેથી, ન્યાયવિશારદ, મહામહોપાદ્યાય શ્રી ભવશોભિજીયજીને પાઠશાળાનું સ્થાપન કરવાનાં અવિલુચ્છ. એ શુભ અસાગ જીપર મેસાળાના રહીશ પ્રયોગ શાવક વેળુંચંદ સુરચંદ તથા કુલદક્તા નિવારી શાવક વલભજ હૃદાજ અને હૃદાર્થચંદ શેર્ષકરણ હૃદાનગર થયેલા, જેથી તે પ્રસંગે તેમની હૃદાનગરી મેં ધર્મધ્યક્ષાહ ઘટી છિંદ્રતે અસાગ જુદા જુદા ચુહસ્થો તરફથી દ્વારા (૩૭૦) ની સદ્ગુહ આઠાબાને લેટ-મળેલી છે.

બનારસ જૈન પાઠશાળાને આ રીતન્તના જુદા જુદા સ્થળોના ધ્રમાધ્ય શાવકાથી તથા જુદા જુદા ખાતાએ તરફથી દ્રવ્યની કોઈ કાર્યી સેંપૂર્ણ મિથ્યા અફેલો તુલાર્થા રાખીએ છીએ કે થોડા વર્ષમાં તે પાઠશાળાઓથી ચુતુંલ ચિંદ્રાંદુરનો નિકળી જૈન દર્શનની જ્યોતિ અભિપ્રાય આ રીતન્તના માં દ્વીપિનો દ્વેરકાશીક્ષેત્રમાં સંસ્કૃત ભાષા વર્ગશુભ્રાદુર્ઘૂલાભાઈ એવી પ્રથમનીસી જાણે કે વર્તમાનમાં વા ભવિષ્યમાં તે પાઠશાળામાં અભ્યાસક કરનારું માથી ડાઇક વિદ્યાર્થી શ્રી ભવશોભિજીયજીનાને જાતે તિંડાણી રાત્રે અત્યારે એવો જાનચૂંકા

धूतांत्र संभृति...

१५१

वल्ली निकળे त्यारे आ भारत भूमिमां कैत इर्णत सर्वोत्कृष्ट ओ-
गति संपादन करेशे.

वर्तमानमां आ पाठशालाने द्रव्यनी सारी महाद मणे एटला
सार भजकुर वेणीचंद सुरुच हे अति प्रयास लेवा भांडया छे. तेच्या
हातमां कलकत्ता तरइ सिधावेला छे. वेणीचंद भाधतु. अतः करण
शुद्ध धार्मिक होताथी तेमनी भाषा वर्णणाना पुर्झीमां डार्ढ येवा
प्रकारनो यमतकार जेवामां आवे छे कु, अनेक द्रव्यवानो पासे ते
जुदा जुदा प्रकारना सारा सारा कमें कृत्वामां कृपीलूल थाय छे.

कलकत्तावाला भाषु साहेब राय खाणाहुर व्युद्धिसिंहलुच्ये
आ पाठशालाना उत्तेजनार्थ पांच वर्ष सुधी ६२ मासे (३. २५)
पचीश इपीआ तेमां (१५) तेमना भातुशीना तरइथी अने (३.
१०) तेमना पेतानां तरइथी ए रीते कुल (१५००) तथा प्रसि-
द्ध भाषु साहेब विजयसिंहलु हुघेडीआये (३५०००) पांच
हुअर अर्पण करेला छे. आवा निवार दिलना भाषु साहेबाने धन्य-
वाद घेटे छे. नेच्याना अंतःकरणमां ज्ञान अने ज्ञानीयाना उत्त-
जनार्थ पेताना द्रव्यनो उभयोग कृत्वानी निरंतर आकंक्षा रहे छे
तेच्यानो पुरुषार्थज सळवा छे.

वेणीचंदभाध केला हरिपांच गृहस्थी आवा जितम कामेना डिता
ये अने श्रीमान युहरथी ज्ञाननाथ उत्तेजनार्थ द्रव्यनो व्यय करै अने
जे सतत प्रयास लीवा उरै तो आर्थिवतीमां योडा डाणमां कैनोता
जिदयो मध्येनो एकांद मङ्गानुव्य जेवाने आपणे भाग्यवागीयर्थय.

एक पुरुष रत्ननो विनाश.

प्रप्यात शेह प्रेमचंद रामसंदना सुभासिंह पुने कृषीरत्नाहुना

૧૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મૃત્યુની જોંધ લેતા હૃદયમાં આધાત લાગે છે, મગજમાં કંપાડી અને હાથમાં ચાલતી ડલમ ધ્રુજયા કરે છે. બાહ્યાવરથાશી સ્લાલક્ષ-શુન્વંત હોવાથી તેમના પિતાઓએ દીર્ઘકાળમુખી રૂલ ડાલેજના અ-ભ્યાસમાં તેમને નહી રોડતાં ડલમ મનુષ્યોના અંતઃકરણુંનો અ-ભ્યાસ કરવામાં તેમને દાખલ કર્યા હતા. અને તેથી જુદા જુદા ઓઝ-મ મનુષ્યોના સહજાસથી તેમનામાં અનેક ડુલમ પ્રાપ્ત થયેલા ગુણે. હૃતાની જીવ ચલકતા હતા. સહજનથી વતાનો સદગુણ તો મૂર્તિમાન રૂપે તેમનામાં દર્શન હેતો હતો. બીજુ ડાન્ડરન્સના અતિ ધૂચયપુ ભરેલા જોખમ ભરેલા અને અદ્ય સમયમાં કરવાના કાર્યોં તેમણે સદગુણુંને લીધે પાર પગાડ્યા હતા. સન્માન પ્રાપ્ત કરવાની અનીતેવાળી મતોવૃત્તિનો તો તેમનામાં લેશ માત્ર અવકાશ નહોનો, તે-મજ દ્વેષ અને ધ્રુયી જે મહાન પુરુષોના અંતઃકરણમાં પણ મુશ્કે ખાંચે લર્હાઈ રહે છે, તેની છાયા આ પુરુષ રતનની ઉપર આવના પામી ન હતી. આવા તેમના ડેટલા એકગુણેના સદગ્ય અને દુર્દુષ્ણોના અભાવથી સુંભદ્ર શેડેરના જોનો પોતાને એક જીવતું પુરુષ રતન પ્રાપ્ત થયું છે, એમ માનતા હતા. જેના તેજના અંબારનો ગર્ભ ડાન્ડરન્સ વખતે હાજર થયેલાને અનુભવ થયેલો હતો. એવા પુરુષ રતનનો દ્વાગુણ સુદ્ધ ૧ મુખ્યવારના રોજ એકસમાત્ર વિનાશ થવાની તેમના વૃદ્ધ પિતા અને કુદુંબના મનુષ્યને વજ જેવો ધા-લાગ્યો છે અને સમય જૈન કોમને એક પુરુષ રતનની એટ પડી ઉ. ડાન્ડરન્સના વિજય ધ્વનિમાં મંદાતા આવી છે. ડાન્ડરન્સના ચાર મહાન સ્થળોમાંથી એક સ્થળે તુટી પડ્યો છે. નિપસ ડાળતું વિષમ દ્વારા દેખાયું છે અને ભાવિની પ્રાભળસત્તા અનુભવાઈ છે. આપણે તેનો પવિત્ર આત્માં શાંતિ પામો એજ અમે દુર્ઘટીએ છીએ.

શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ: